

ministerstvo veřejných prací u p r a v u j e v dohodě s účastněnými ministerstvy uhelné hospodářství buď přímo nebo pomocí podřízených a poradních orgánů, z čehož plyne, že dotyčná nařízení, jím vydaná, mají platnost zákona. Projevuje-li dovolatel mínění, že smlouva může dle §u 879 obč. zák. býti nicotnou jen tehdy, byl-li zákon stranám znám, jest na omylu, neboť nerozhoduje, zda strany zákaz znaly, nýbrž zda skutečně zde byl, a netřeba proto zvláště vytknouti, že, kdo v době platnosti zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 260 sb. z. a n. uhlím obchodoval, byl povinen, znáti předpisy, obchod uhlím omezující, a že žalobce tyto předpisy dle zjištění nižších soudů také znal a ostatně v odvolacím spisu sám doznal, že okolnost, že obchod s p r o s t ř e d k u j e, ministerstvu veřejných prací ú m y s l n ě z a t a j i l, aby dojednání obchodu nečinilo překážek.

Čís. 2387.

Subjektivní újma spoluvlastníka není na překážku zrušení spoluvlastnictví dražbou společné nemovitosti. Na předpisy o ochraně nájemců a na vratké poměry měnové nelze tu vzít zřetele.

(Rozh. ze dne 14. března 1923, Rv I 1317/22.)

Žalobě o zrušení spoluvlastnictví domu bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Právo na zrušení spoluvlastnictví nesmí býti dle §u 830 obč. zák. vykonáno v nepříhodném čase nebo na škodu ostatních spoluvlastníků, spoluvlastník musí trpěti nevyhnutelný, okolnostem přiměřený odklad, při tom však mu nesmí býti znemožněno, aby vůbec nemohl uplatnit právo, v §u 830 obč. zák. zásadně mu propůjčené. Proto možno námitku nevčasnosti nebo škodlivosti žádaného zrušení spoluvlastnictví odůvodňovati pouze okolnostmi pomíjejícího rázu, nikoliv trvalými nebo takovými, jichž změny nebo konce nelze očekávati v dohledné době. Nerozhodny jsou při posuzování nevčasnosti subjektivní poměry spoluvlastníkovy a z nich vyvěrající subjektivní škoda, neboť pak by spoluvlastník pro osobní poměry ostatních spoluvlastníků začasť nikdy nemohl své právo ani vykonati, nýbrž rozhodujícími jsou objektivní věci samotné se dotýkající a na ni věcný účinek mající poměry. Nelze za rozhodnou uznati okolnost, že by dovolatel, provozující v domě živnost, mohl snad prodejem domu v nynější době přijíti o krám a že by jiného již a na tak výhodném místě nenašel, čímž by byl, byť i sebe větší ceny bylo docíleno, při prodeji poškozen, neboť to jsou všechno okolnosti subjektivní povahy s objektivní nevčasností nijak nesouvisející. Také nemůže dovolatel těžiti pro sebe z důsledků, plynoucích ze zákona o ochraně nájemců, aniž z kolísavosti a změn měnových poměrů, neboť to jsou okolnosti, plynoucí z rozvoje poválečných poměrů hospodářských, rázu trvalého, jichž změny podle hospodářských pravidel nelze

v dohledné době očekávati, kteréžto změny ostatně s jinými obměnami v hospodářském životě vyskytují se ustavičně. Bylo by lze zajisté o škodlivosti jenom tenkrát mluvit, kdyby prospěch, který by jinak připadl všem spoluvlastníkům, měl náležeti při prodeji toliko jednomu z nich, což dovolatel nemůže odůvodněně tvrditi.

Čís. 2388.

Rozhodnutí soudní nelze s právním účinkem doručiti substitutu právního zástupce, leč že by ho byla strana přímo zmocnila.

(Rozh. ze dne 14. března 1923, R II 72/23.)

Ve sporu, projednávaném na okresním soudě v K., byli žalovaní zastoupeni Drem Josefem V-em, advokátem v M., jenž pro ústní líčení substituoval Dra Karla E-a, advokáta v K. Rozsudek prvního soudu doručen byl 22. prosince 1922 Dru Karlu E-ovi, tímto zaslán Dru Josefu V-ovi, jehož došel 23. prosince 1922. Odvolání žalovaných, podané 6. ledna 1923 soud první stolice odmítl jako opožděné vzhledem k doručení rozsudku Dru Karlu E-ovi. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a nařídil prvnímu soudu, by, nehledě k odmítacímu důvodu, po zákonu jednal. Důvody: Dle Šu 93 c. ř. s. mají se všechna doručení, právní rozepře se týkající, diti jmenovanému zmocněnci, udělila-li strana pro právní rozepři procesní plnou moc. Při tomto přesném zákonném ustanovení jest doručení jiné osobě než vykázanému zmocněnci zmatečným. V tomto případě udělili žalovaní Dru Josefu V-ovi, advokátu v M., plnou moc a ustanovili zároveň jako substituty celou řadu advokátů v M., v plné moci jmenovitě udaných, nikoliv však též Dra Karla E-a v K., jenž byl substituován Drem V-em. Dle Šu 31 c. ř. s. může advokát jako zmocněnec pro jednotlivé úkony neb oddíly řízení procesní plnou moc převésti na jiného advokáta. Substitucí Dra E-a byl tento oproti procesnímu soudu oprávněn, aby při jednání intervenoval za žalované, skutečným zmocněncem zůstal však Dr. V. Jen on jest zodpovědným vůči straně, substitut však není zmocněncem strany, nýbrž substituenta, neboť schází prohlášení strany oproti substitutovi ku zřízení poměru zastupování. Proto jest doručení rozsudku Dru E-ovi stejně zmatečným, jako kdyby bylo doručeno straně samé. 14denní lhůtu odvolací jest tedy počítati ode dne, kterého rozsudek došel Dru V-ovi. To se stalo 23. prosince 1922. Jest tedy odvolání dne 6. ledna 1923 na poštu podané pokládati za včasné.

Nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Procesní plná moc po rozumu Šu 31 c. ř. s. byla žalovanou stranou udělena pouze Dru Josefu V-ovi, advokátu v M. a muselo proto dle Šu 93 c. ř. s. také písemné vyhotovení rozsudku okresního soudu v K. ze dne 16. prosince 1922 doručeno býti jen jemu, mělo-li mít účinky ve smyslu Šu 464 odstavec druhý c. ř. s. K vývodům dovolacího rekursu